

U ratu smo gdje moramo pobijediti: To je rat protiv Mračnog vijeka, rat za sami daljnji opstanak civilizacije

---

LaRouche je na privatnom sastanku 23. srpnja u Washingtonu predstavio sljedeći strateški pregled.

LAROUCHE: Jučer .... sam održao govor i imao rasprave koje su trajale 3 sata. ... To što sam rekao tada od posebne je važnosti, globalno i strateški baš sada. Naime, mnogi su ljudi već svjesni da postoji međunarodna financijska kriza čije posljedice su razgranate na sve strane. Kriza nije tek financijska već i strateška. Pitanje rata i mira ovisi o ishodu ove dotične krize. Sudbina civilizacije je u velikoj mjeri u opasnosti u ovom trenutku. Mnogo se napora ulaže u poricanje toga, no to je činjenica.

Mi smo prije svega u krizi općeg sloma postojećeg međunarodnog monetarno financijskog sustava. Sustav će se raspasti. Ništa ne može to spriječiti. Pitanje je hoće li vlade, odnosno dovoljan broj vlada poduzeti vrste raspoloživih mjera, kojima se ovaj problem može staviti pod kontrolu. Ili ne će?

Problem unutar SADa ne predstavlja samo neka određena špekulantska klasa ljudi, interesa, koji nimalo ne žele ikakve reforme i snažno im se opiru usprkos činjenice propadanja sustava jer bi i njihovo postojanje time prestalo, kao što ću pojasniti. Tu je čisti kukavičluk u našim institucijama. Čak i kad ljudi u politici nisu pokvareni ili glupi, pokazuju sklonost kukavičkom ponašanju. Možda biste mogli znati nešto o tome iz svog rada u životu, kako dolazi do toga. Jednostavno ljudi se boje. Ne postoji nitko na vodećim položajima ovdje, u SADu, tko ne bi znao da je čitav međunarodni financijski sustav u raspadu. Sjedimo na bombi s vrlo kratkim fitiljem, i sjedimo tako otkad sam prviput upozori na to, kad je proces počeo krajem srpnja prošle godine.

U to vrijeme, kao što sam jučer naveo, dao sam tri općenita prijedloga hitnih mjera koje bi vlada SADa i drugi morali poduzeti. Prije svega moramo bankovni sustav staviti pod stečajnu upravu zbog njegove reorganizacije, kao i financijski sustav. Moramo zaustaviti krvarenje, jer sve dok odlažete popraviti stanje, ono postaje sve gore. Stoga, važno je staviti međunarodni monetarno financijski sustav pod hitnu stečajnu kontrolu. Svrha je da, usprkos činjenice da je svaka banka u SADu nelikvidna, a okolnosti u Europi nisu ništa bolje—ako vam bilo tko u Europi kaže da je bankovni sustav

zdrav, ti ljudi lažu ili su glupi. Nije zdrav. Sve je u raspadu. Sjedimo na kratkom fitilju i nedavno smo došli do prijelomnice. Na ivici smo.

Tri prijedloga koja sam ponudio bila su prije svega, kriza nije nastala zbog hipotekarskih dugova. Nema nikakve veze s takozvanim nižim stupnjem financiranja nekretnina. To je bila **posljedica** operacije, a ne njen uzrok. Uzrok je bio opći slom sustava, što su u potpunosti shvaćali od 1988., '87. – 88.' To je slom, možemo ga zvati, „Alan Greenspanov sustav hiperinflacije“.

No problem je, budući da svaka glavna banka u SADu je prešutno nelikvidna, a to je činjenica, i budući da je tržište nekretnina također u opasnosti, a to je već društvena kriza, ono što je bilo potrebno odmah u SADu, onda i sad, to su hitne mjere Savezne vlade kojim će staviti bankovni sustav i krizu nekretnina pod stečajnu upravu. Zamrznuti svaki gubitak hipoteke [t.j. oduzimanje vlasništva kuće ili stana zbog neplaćanja hipoteke], ostaviti ljude u svojim kućama/stanovima pod privremenom nagodbom dok ne sredimo ovaj kaos.

Također, osigurati da sve bitne banke, koje mi zovemo ovlaštenim bankama—koje imaju ovlast primati uloge i pozajmljivati novac kao polog na saveznoj ili lokalnoj državnoj razini—te banke se mora zaštititi, i moraju općenito ostati u funkciji ali pod pravilima stečajne uprave. To jest bit će sasvim dopušteno voditi uobičajeni posao određene vrste, imat će potporu Savezne vlade da budu sposobne održati tu odgovornost, no druge mogućnosti su diskutabilne, korupcija sustava to će se u miru preispitati, bez panike. Moramo održati društvenu i političku stabilnost u krizi, i to je broj 1.

Drugo, tada sam, a i ponovno predlagao da SAD moraju imati dvorazredni sustav kredita. To jest SAD su veoma poseban slučaj kod toga. Engleska radi sa stopom od 5%, Europska Unija ima nešto nižu stopu eskontnih kamata, pa sam predložio da SAD odmah usvoje optimalnu kamatnu stopu od 4% za zajmove Saveznog sustava, a nižu stopu primjenjuju samo za posebne Savezne kategorije, gdje Savezna vlada daje kredite za projekte odobrene od Savezne vlade, koja može biti između 1% i 2%. No sve poslovne transakcije imale bi stopu od 4%, eskontnu stopu u banki. Na toj osnovi, moja je

procjena da bi vrijednost dolara porasla relativno brzo prema oko 20% iznad sadašnje vrijednosti.

Sjedinjene Države su osebujne, jer Europa ne može funkcionirati zbog Maastrichtskih ugovora, pa prema tome Srednja i Zapadna Europa nemaju načina izići na kraj s ovom krizom, jer ih je međunarodni sustav svrstao u pasivne redove, a to je Maastrichtski ugovor. Engleska nije potpuno obuhvaćena tim Ugovorom iako je ona njegov autor, jer se Englezi uvijek vole držati van diktature nad njima samima, ali ne nužno nad drugima. Tu, dakle imamo sporne prilike. Britanci rade sa stopom od približno 5%. A Trichet i drugi rade sa stopom iznad 4%. ...

Sjedinjene Države u akciji ulaganja, puštanjem u optjecaj kredit, Savezni kredit, mogu održavati određene projekte, koji su nužni, i spriječiti krvarenje sredstava položenih u banke. Sad zbog stope Savezne Pričuve od 2% sredstva polako istječu iz SADA u strana bankovna tržišta, gdje su kamatne stope, kao na pr. u slučaju Britanije 5% a u Europi nešto više od 4% pod Trichetom.

No Sjedinjene Države, vrativši se svom normalnom funkcioniranju, pod stečajnom upravom svojih banaka, i uz kamatnu stopu od 4%, očekivao bih tada povećanje vrijednosti dolara od 20% na međunarodnim tržištima veoma brzo. Zato što su SAD dobra investicija a Europa jednostavno nije, jer Europa je u gorim prilikama nego mi. No u tom slučaju, mi imamo i treći korak koji treba poduzeti. To su sve privremene mjere, no one su apsolutno nužne jer prva stvar u krizi ove vrste je stabilnost. Prva briga, za mene, je stabilnost SADA, stabilnost američkog gospodarstva i SADA kao političkog sustava. Naime, ako politički sustav ne funkcionira američko gospodarstvo ne će funkcionirati.

Treća točka je međunarodna. Sadašnji međunarodni sustav—financijski sustav, monetarni sustav—beznadno je nelikvidan. Ne može funkcionirati u sadašnjim uvjetima. Međunarodno smo na rubu općeg procesa raspada, ubrzavajućeg procesa sloma usporedivog s mračnim vijekom srednjovjekovnog razdoblja povijesti. Usporedivog s nedavnom krizom općeg sloma koja se dogodila sredinom 14. vijeka u Europi, gdje je stanovništvo, broj gradova, naselja, župa propalo za oko polovicu a stanovništvo za jednu trećinu i došlo je do općeg posljedica mračnog vijeka kroz čitavu Europu i više od toga u tom razdoblju. Potencijalno mi smo u takvim okolnostima. Ako gledate na stvari, naprimjer, kao što je međunarodna kriza hrane, ako uzmete postotak stanovništva koje

dobiva samo dva obroka dnevno i to veoma siromašna obroka, pa zatim stanovništvo koje dobiva tri obroka dnevno, a to nije baš tako povoljno u mnogim dijelovima svijeta. Donjih 80% stanovništva po porodičnom dohotku u svijetu nalazi se u veoma ozbiljnim neprilikama. Afrika je pod vrlo groznim uvjetima. Teško se borimo u Južnoj Americi i Srednjoj Americi da bismo imali kakvu takvu vrstu stabilnosti tamo glede mjesnih vlada i mjesnih gospodarskih institucija.

Prema tome, treba nam opća međunarodna sanacija a nju možemo postići praktički samo na jedan način: Ako Sjedinjene Države –to se može u početku činiti radije nategnuto uzevši u obzir prirodu sadašnje vlade SADA—ako bi se SAD, ili ako bi se vodeći Predsjednički kandidat vlade SADA obratio Rusiji, Kini i Indiji i predložio da četiri zemlje zajedno kao početni skup mobiliziraju veću skupinu nacija u opću reorganizaciju međunarodnog financijskog sustava, natrag na sustav poput Bretton Woodskog, to jest suglase se oko sustava čvrstih valutnih tečajeva, s po prilici 50 godišnjim izgledom dugoročnog razvoja između zemalja. ...

Sadašnji međunarodni monetarno-financijski sustav ne može se spasiti. Mogli bismo, stoga, koristiti oružje procedura stečajne uprave, pod zaštitom vlade da bi se sustav stabilizirao odijelivši dijelove sustava koji **funkcioniraju**, koji su bitni u normalnom radu vlade i među narodima, te pokrenuti programe dugoročnog razvoja velikih razmjera, a to svijetu u većini treba sada, pa onda uporabiti to i tako organizirati opću obnovu.

Glede dugoročnih sporazuma, predložio sam da američki dolar—sa svim tim novcima u Kini i drugim zemljama, kao što mnogi znaju—može na to povoljno djelovati jamčeći njegovu vrijednost. Pod tim okolnostima sustav u stilu novog Bretton Woodsa bi funkcionirao i mogao bi postati stalnim nakon kratkog razdoblja privremenih aranžmana u tom smjeru. Važno je znati da unatoč svih riječi i žamora iz raznih izvora koji govore suprotno, apsolutno je nemoguć nastavak života na ovom planetu, u prihvatljivom obliku pod postojećim međunarodnim financijskim sustavom. Ne možete ga reformirati. U nedavnom razdoblju, naročito nakon 1987. i 1991., nakon onih temeljnih strukturalnih promjena svjetskog sustava, stvorili smo monetarni sustav koji je čudovište s visoko napuhanim obvezama koje se nikad ne mogu isplatiti. One su veoma fiktivne, to je napuhani mjehur kao što je bio napuhani mjehur Johna Law-a, te jednostavno morate izbaciti i poništiti čitave klase dugova, ili čitave svote

određene klase dugova. To se jednostavno mora učiniti. A mnogim vladama nedostaje hrabrosti to poduzeti. Kad bi Sjedinjene Države smogle hrabrosti, shvatile svoju odgovornost i poduzele djelovati, siguran sam da bi i druge zemlje učinile isto. Mislim da bi Rusija surađivala, kad bi vjerovali u to. Kina? Dužni smo mnogo novca Kini. Gospodarstvo Kine ovisi o stabilnosti naših obaveza prema njoj u dolarskoj denominaciji. Prema tome, stabilizirati naše obaveze u dolarskim denominacijama na svjetskim tržištima bitan je korak za mir i stabilnost u svijetu. Trebamo stoga ponovno monetarni sustav fiksnih valutnih tečajeva. Ovaj puta ne sustav na temelju Keynesovog sustava, koji je zaživio u vrijeme Trumana, već sustav na temelju kredita što je bila izvorna nakana Roosevelta 1944. g. Takvim kreditnim sustavom mi onda možemo funkcionirati.

A dugoročnih projekata ima na pretek. Naprimjer, jedan očigledni: Već u 19. stoljeću postojali su općeniti planovi, i izvedivi planovi između 1875. i kraja stoljeća, za razvoj modernih željezničkih sustava obuhvaćajući i Beringov tjesnac, koji bi spojili svaki glavni kontinent svijeta veoma učinkovitim željezničkom mrežom. To je išlo ruku uz ruku s vodo-prijevoznim sustavima, koji koriste električnu struju i tako dalje, a sve je to izašlo iz Filadelfijske Konvencije 1875.g. i razvoja Sjedinjenih Država povezanog s time.

Tu se nalazi razlog geopolitičkih ratova. Sjedinjene su Države dale prijedlog, Njemačka je prihvatila, francuska vlada tog vremena je prihvatila, Rusija je prihvatila, vodstvo Kine je prihvatilo. No u to vrijeme projekt nije proveden. A sad je opet na dnevnom redu. Rusija se već pokrenula s projektom tunela kroz Beringov tjesnac, koji je normalno proširenje izvornog projekta.

Ovo je nužno za spajanje Afrike i drugih kontinenta, zbog problema sirovina. Potrebne su nam dvije stvari glede sirovina: Prije svega nuklearna energija. Bez pretvorbe na nuklearnu energiju, u velikoj mjeri, ne možemo izići na kraj s problemom sirovina na ovoj planeti. Potrebna nam je energija. Također ponestaje nam tradicionalnih izvora sirovina, što znači moramo razviti sirovine na područjima koja su nerazvijena. Da bismo to postigli jedini učinkovit način nije prijevoz vodosustavima već aktualni željeznički sustav. Stoga je izgradnja interkontinentalnog sustava vrste, koji je već bio u tijeku između 1875. i kraja stoljeća, sad je ponovno aktivan i već kasni. Uporaba nuklearne energije: Mi ne možemo izići na kraj s problemima pitkih voda svijeta bez nuklearne energije. Imamo zemlje koje žive na fosilnim

vodama, to jest na ležištima vode od mnogo stoljeća prije, ili čak milijune godina ranije. Naprimjer, južni dio Indije ima ogromno spremište vode, no to je voda koja se tamo taložila pred 2 milijuna godina i ne možete jednostavno nastaviti crpsti i koristiti tu fosilnu pitku vodu. Moramo imati postupak razrade pitke vode koji će zadovoljiti ljudske potrebe.

Pa, došlo je vrijeme. Problem je da u svakoj krizi ove vrste uobičajena praksa, navike vlada kažu: „Nemojmo sve promijeniti. Krenimo malim koracima. Malim koracima—politički izvedivim malim koracima“. No vrijeme je došlo kad moramo učiniti stanovite velike korake. Većina njih obuhvaća stvari koje su vlade htjele učiniti kroz dugo vremena. Volja provesti te promjene je nedostajala. Vrijeme je došlo sada, kad **moramo** poduzeti u raznim dijelovima svijeta mjere koje smo htjeli raditi, staviti ih sve u jedan paket i reći, „Napravit ćemo to“. Nemojte podcijeniti krizu! Nemojte vjerovati da će se to „možda“ dogoditi, nemojte vjerovati da se to „možda ne će dogoditi“. Već sam duže vremena prognozirao i nikad nisam počinio grješku u prognozi. Kad napravim prognozu, uvijek sam bio u pravu. Sustav je sada—**postojeći međunarodni monetarno financijski sustav**, zbog svoje strukture, svojih urođenih svojstava, zbog iscrpljenja svojih zaliha, **ne može se spasiti**.

Manja reforma u sustavu, manje reforme sustava **ne će uspjeti!** Mi smo u krizi sloma usporedivoj s mračnim vijekom u ranijim poglavljima povijesti. A na tom ja radim. U sadašnjoj predsjedničkoj kampanji u SADu, nitko ne zna tko će biti novi Predsjednik. Nitko još ne zna, tko će dobiti nominaciju za novog predsjedničkog kandidata. Još ništa nije gotovo. Sve je još na dohvat svih. A u krizi smo. Nismo čak ni sigurni da ne će biti rata, napad na Iran u ovom razdoblju, jer su neke snage **očajničke** i pokušat će započeti rat, iako je rat ustvari blesav—jednostavno jer hoće započeti rat i pokušati promijeniti stvari, promijeniti izgled prilika. Veoma opasno razdoblje.

Kao što kažem ovo je potpuno jednako ivici mračnog vijeka za čitav planet. Pa ako pogledate danas na planet u cjelini sa **fizičko-ekonomskog** stajališta—pitanje zaliha hrane, životnog standarda, bolesti, svake vrste problema, pa pogledate na uvjete života ljudi: opći slom trgovine pod ovim uvjetima, vrsta sloma koju ova financijska propast naznačuje, dovoljno je da smanji stanovništvo ovog planeta za **milijarde ljudi** u veoma kratkom vremenskom razdoblju! Nestanak čitavih kultura i kaos širom planeta.

Došlo je vrijeme za muškarce i žene od hrabrosti na vodećim položajima da jasno misle sada. A ja radim to. Postoji vjerojatno više ljudi nego što biste mogli misliti koji pokazuju simpatije. No problem leži u tome što je većina političara danas više kukavička nego hrabra, to jest oni će reći „Da, da to je dobra ideja. No nisam spreman poduzeti je. Nisam spreman to učiniti“. Pa tako stvari će ovisiti o inicijativi nekolicine. Zato sam napomenuo četiri nacije: Rusija, Kina, Indija, jer one su osovina pokušaja, uglavnom iz Azije, promjena u smjeru planeta. Planet u cjelini ovisi u velikoj mjeri o uspjehu inicijative iz te četvrti, jer Europa je upravo sada, Zapadna i Srednja Europa, ne mogu ništa učiniti, što bi pokazivalo ikakvu dubinu. Vlada Sjedinjenih Država u zadnje

vrijeme nije mogla, barem u zadnje tri do četiri godine, nije bila sposobna učiniti išta vrijednog i od značaja.

Pa prema tome, Sjedinjene Države hvatajući se u koštac s krizom, i nalazeći se ekonomski pred uperenom puškom, znači da su one u poziciji gdje **moraju—one moraju**—pomišljati uputiti se prema Rusiji, Kini i Indiji i reći: „Dovedimo zajedno veći skup nacija, koje se slažu s ovim ciljem i krenimo oštro naprijed“. To je ja mislim jedina nada za civilizaciju sada.

Upravo to pokušavam progurati. Mislim da je to zanimljiv problem.

DIJALOG S LAROUCHEEM

Lyndon LaRouche održao je zaključni govor na privatnom seminaru 26. srpnja u Wiesbadenu, u Njemačkoj o svom prijedlogu Nove Bretton Woodske konferencije u svrhu početka novog svjetskog sustava kredita. Tematski govor održala je Helga Zepp LaRouche, vođa Schillerovog Instituta i njemačke političke stranke 'Pokret solidarnosti za građanska prava'. ... Seminaru je nazočio odabrani skup utjecajnih ljudi iz Europe, Afrike i Jugozapadne Azije.

HELGA ZEPP LAROUCHE: Baš jutros počeli smo raspravu o raspadu financijskog sustava i procesu Maastrichtskog/Lisabonskog Ugovora. I u osnovi, već smo ranije došli do zaključka da sročimo rezoluciju ove konferencije koju ćemo zatim koristiti u svrhu daljnjeg organiziranja i pokušaja utjecati na izbore američke Demokratske stranke kao i na Opću Skupštinu UNa. Pa ako ljudi imaju pitanja ili ako bi ti rekao nekoliko riječi za početak, ljudi bi onda mogli postavljati pitanja.

LAROUCHE: Uredu, pa okolnosti su ovakve: Kao što znate iz mog govora prošlog tjedna ovdje, ono o čemu smo se složili je ovo: Potreban nam je prije svega prvi korak novih mjera a to je donijeti 'Zakon o zaštiti kućevlasnika i banaka' [HPBA]. Bez toga ništa ne će funkcionirati. Nakon toga, treba nam dvorazredni kreditni sustav, što bi značilo u slučaju SADA, bankovni zajmovi od 4%, i niža stopa za posebne zajmove zaštićene od vlade, to jest 2%, 1-2%. Funkcija ovog sustava bila bi zaštititi američki dolar, da se naše banke ne bi ispraznile, ispraznile svoju gotovine. A ta stopa bi bila malo niža od europske i znatno niža od britanske. No budući da SAD imaju prednost što su one ulagačka zemlja, dok Zapadna Europa

nije to sada sposobna biti pod Maastrichtskim uvjetima, glavna stvar je umanjiti utjecaj Britanaca u toj igri, i stopa od 4% mogla bi spasiti naš bankovni sustav.

Nakon toga, sljedeća faza, treća, bila bi da Sjedinjene Države podnesu prijedlog Rusiji, Kini i Indiji pod pretpostavkom da možemo računati na suradnju tih četiriju zemalja i zatim proširiti tu skupinu na druge zemlje. Važno je zapamtiti da je jedini način na koji se međunarodni sustav može spasiti ako on dođe **iz Sjedinjenih Država**. To jest, svaki splet nekih četiriju drugih zemalja ne bi funkcionirao. Ako SAD nisu uključene nema načina spasiti sustav sada. U fazi smo potpunog sloma svjetskog sustava. Razlog za to je što sustav SADA počiva na kreditnom sustavu a ne monetarnom. To jest, sustav SADA se ustavno temelji na kreditnom sustavu. To jest, ako SAD puste količinu novca u optjecaj ili ovlaste takvu emisiju novca, ili provedu dogovor na osnovi službenih ugovora kojima se to treba ostvariti, sve stranke takvih ugovora mogu sad odmah početi raditi na osnovi sustava koji odgovara sustavu čvrstih valutnih tečajeva. Na toj osnovi, do koje može doći samo ako su SAD sudionik ugovora, može započeti organiziranje obnove.

Ako se ovi uvjeti ne ispune, ova tri napomenuta uvjeta, mi smo ustvari došli do točke gdje će **sadašnji svjetski monetarno-financijski sustav postati beznadan! Već sad smo ustvari gotovi! Svjetski sustav je gotov, ako ne dođe do ugovora.** A ovaj [preokret] je još sasvim izvediv.

Do sada ne postoji nikakva akcija—još ne—nikakva službena akcija u SADu. Bilo je glasovanja da se ovo sprovede glede [Prijedloga] Zakona o zaštiti kućevlasnika i banaka, postoji veoma jaka podrška u određenim krugovima koji se slažu s mojim idejama o dvorazrednom kreditnom sustavu. No, očito, nema nikakve akcije glede ovog drugog koraka, iako postoje neki razgovori koje dolaze iz Rusije, Kine, Indije i drugo, razgovori u smjeru pogodnom za ovaj treći uvjet. Tu se sad nalazimo.

No moramo stvarno—problem kod toga, naročito u SADu, jer Zapadna Europa i Srednja Europa upravo sada su s našeg stajališta sasvim beznadan slučaj glede ikakve inicijative ovakve vrste. One mogu samo biti, u stanovitom smislu, pasivni ili podređeni ortak. Europa ne može biti inicijator. No kao podređen ortak može sudjelovati. Treba se prvo osloboditi Maastrichtskog ugovora, u cijelosti, da bi Europa mogla funkcionirati kako treba.

Problem sada su američki izbori. Ako Obama postane pretpostavljeni kandidat u SADu, uvjeti bi postali beznadni. Zaboravite civilizaciju. Ako McCain, kako sad izgleda, to postane imali bismo sličnu situaciju. No postoje institucijski čimbenici u SADu koji bi mogli to promijeniti. A jasno, kad bi Hillary bila još uvijek pretpostavljeni kandidat Demokratske stranke, ona bi vjerojatno bila voljna podnijeti taj prijedlog **kao kandidat**, što bi pokrenulo razgovore s Rusijom, Kinom i Indijom i čitava stvar bi mogla započeti. Takva je sad situacija, ona je **opasna** a zbog svih očiglednih prilika zaključak bi bio da je svjetski monetarno-financijski sustav u krizi sloma—ne depresije, zasigurno ne recesije—već općoj krizi sloma, gdje će sve valute (p)ostati beznadne.

Drugim riječima imamo prilike kao u Njemačkoj 1923., jesen 1923. u Njemačkoj. Nalazite se sad na točki krize općeg sloma, globalnih razmjera, što je u grubom usporedivo s događajima u Njemačkoj u jesen 1923. Tu se mi nalazimo. Jedina stvar je da samo neko čudo, koje nastojimo proizvesti, može promijeniti prilike. Inicijativa mora doći iz Sjedinjenih Država a to znači Obamu treba ukloniti s puta, to znači moramo imati drukčiju kandidaturu, a to pak znači da kolovoz postaje odsudni mjesec glede toga. Nakon kolovoza, početkom rujna, ili ćemo imati napredak u tom pogledu **ili će svjetske prilike tehnički biti beznadne, za sada.**

PITANJE: Postavio bih pitanje glede Bliskog Istoka. Što je s Bliskim Istokom? Mi smo s

Bliskog Istoka, i nismo ništa čuli o tome sve do sada.

LAROUCHE: Pa, Bliski Istok nije čimbenik u ovom smislu, jer Bliski Istok i prilike u njemu ovisit će u cijelosti o svjetskim okolnostima. Inicijativa iz SADa, i suradnja s tom inicijativom sa Rusijom, Kinom i Indijom odsudna je za svaki dio svijeta. To jest, ako nema izgleda za dogovor tih četiriju sila, nema ni nade za ostatak planeta. Ne postoje lokalna rješenja. Međutim sada, glede prilika tamo, to ne znači da samo legnemo i čekamo smrt. Sad imamo, uz određene komplikacije, mogućnost postići oko Sirije sklop dogovora, koji bi u biti bili ugovori o miru i suradnji, i to bi onda dovelo do stabilizacije tog područja. To jest, kad smo postigli uspjeh u slučaju Libanona i uspostave vlade tamo, bez poremećaja, te činjenica postojanja pregovora Sirije i Izraela, koji nisu daleko od temelja za rješenje problema. A uz mogućnost dogovora između Arapa i Izraelaca, i između arapskih zemalja, mnogih u tom području, te uz mogućnost priključenja Irana u sklop ugovora, kao i Turske imat ćemo mogućnost regionalnog plana miroljubive suradnje, koja bi mogla riješiti probleme. No međutim, trebamo ponuditi pravo okružje za sve to, ono mora biti novi međunarodni monetarno financijski sustav. Naime, bez novog **međunarodnog** monetarno financijskog sustava nemamo mogućnosti riješiti problem svijeta u cjelini. Želim reći, ne postoji način gdje bi neki posebni dio svijeta mogao sam po sebi preživjeti pod tim uvjetima.

Pa onda, Bliski Istok je na dnevnom redu što se mene tiče. Problem je vrlo ozbiljan. Ali najvažnije je, baš sada, postići sklop mirovnih ugovora i ugovora o suradnji između nacija. Čini mi se da je taj postupak u tijeku. Izgleda mi i da je većina sastojaka ugovora već ušla u razgovore na ovaj ili onaj način, i moja briga za to područje je u obrani i promicanju uspjeha ti dogovora, bez velike prisile, jer mi je jasno da moramo biti strpljivi pod uvjetima da ozbiljno pregovaramo ono o čemu se moramo dogovoriti. Prema tome, ja ne zaboravljam i ne ispuštam Bliski Istok. Jednostavno kažem, da moramo predvidjeti okružje u kojem će postojeći napori miroljubive suradnje naići na pogodne uvjete i podršku.

HELGA – PITANJE: Povlačilo se jedno pitanje jutros, jer očigledno vlade nisu stvarna moć, i odgovorne institucije nisu one koje odlučuju. No postoje sile u pozadini tih institucija koje su kontrolirajući čimbenik. Pitanje je bilo, kako onda utjecati na to, ako imamo činjenicu te moćne financijske oligarhije, i kako bismo

trebali usredotočiti našu povijesnu intervenciju u ovom času, uzevši taj problem u obzir?

LAROUCHE: U redu. Okolnosti, dakle nisu jednostavne. Naprimjer u SADu imamo—budući moj položaj je od odsudne važnosti u tome—u SADu mnoge su stvari u pokretu, razne snage su u pokretu—no okolnosti nisu u potpunosti, dapače nimalo, sređene. Prije svega, moramo znati da **ne postoji osigurani kandidat koji će dobiti nominaciju za Predsjedništvo SADA**. Sva ta hura-hura o Obami ne znači da je on zasigurno već imenovani kandidat koji ima nominaciju Demokratske stranke za Predsjednika. Nema nikakve sigurnosti ni u slučaju McCaina.

Okolnosti za McCaina su malo sigurnije od Obaminih, no ni u jednom od ta dva slučaja nemamo još nikoga u izgledu za podpredsjednika. Trenutno, dakle, nemamo **osiguranu sliku tko bi mogao biti sljedeći predsjednik ili vodeći kandidat**. Sad se nalazimo u prilikama, krajem srpnja i u kolovozu **kad se odvija najveći financijski metež u modernoj povijesti!** Pitanje dvojice kandidata, demokratske kandidature i republikanske ne će biti razvidno sve do početka rujna, a vjerojatno i malo kasnije (oko mog rođendana!).

Nema prilika u kojima bi pouzdano mogli izračunati **tko je tko**, i pojednostaviti probleme. Prilike se mijenjaju rapidno i mijenjaju fundamentalno. **Čitav svjetski međunarodni bankovni sustav je u postupku raspadanja**. Mogli bismo do rujna imati situaciju gdje **ne će biti stabilnog bankovnog sustava na svijetu! Niti stabilnog monetarnog sustava na svijetu!** Mogli bismo se naći u okolnostima krajnjeg kaosa! Svi izračuni na osnovu statističkih projekcija sadašnjih smjerova razvoja događaja su nekompetentni. I većina izvještaja o bankama i prilikama u bankama i financijskom sustavu nisu samo uglavnom nekompetentna, ona su **lažna i nekompetentna**. To jest, ljudi lažu, no oni ne znaju koje su laži vjerojatnije da ih se nastavi. Pa stoga, u ovim okolnostima, **nema izvjesnosti**. Nalazite se kao da imate komandu u ratovanju: Imate parametre na bojištu, znate koje snage postoje, znate mnoge mogućnosti, no morate donijeti zapovjedne odluke, veoma brzo na temelju promjenjive važnosti tih mogućnosti. Stoga morate malo zastati i s pouzdanjem odrediti kombinaciju koja će dovesti do pobjede. Morate onda imati i zapovjednu strukturu, koja će izvršiti istu vrstu zapovjedne funkcije, kao što je slučaj s vodstvom u ratu, kompetentnom vodstvu u ratu. Prema tome nema projekcija koje se mogu unaprijed

izračunati na osnovu vjerojatnosti. Mi smo u **stvarnim** prilikama, ne u hipotetskim.

Ključna stvar, koju imamo u SADu, je ta što ova kriza diskreditira ljude koji donose sadašnje odluke. To je dobro, jer sve dok je sadašnji splet političkih mjera na snazi u SADu, nema nikakve nade za civilizaciju. No kriza je toliko loša, i gubitak povjerenja u ustanove odvija se tako brzo, da možemo očekivati pobune i prevrat sadašnjih političkih okolnosti, u svakom dijelu Europe i SADA, sada ili ubrzo. Imamo stabilnije prilike u Aziji jer su u neku ruku Rusija, Kina i Indija i neke druge zemlje politički sada relativno stabilne relativno prema apsolutno kaotičnim prilikama diljem transatlantske zajednice. Transatlantska zajednica i Jugozapadna Azija sasvim su kaotične. Veliki problem je, naravno, problem s drogama, a to je pokušaj koji je sad u tijeku, koji želi uništiti Pakistan, i prijetnja da bi netko iz Britanije, zajedno s Cheneyjevom klikom u SADu, mogao stvarno započeti ratnim napadom na Iran, pa te stvari predstavljaju neizračunljive čimbenike u tom području.

Zato jedina nada, a moje nedavno iskustvo pruža mi više nade u mogućnosti da ćemo u SADu imati prevrat, i čak mogućnost povratka Hillary—jer ona je još uvijek kandidat za nominaciju—pa bi se nešto takovo moglo dogoditi, ili različiti splet okolnosti sa sličnim učinkom, no do toga mora doći u kolovozu. Sve dok ne preskočimo tu prepreku, sve što imamo je povećati potencijal mojih prijedloga. Potencijal uglavnom obuhvaća sada ključne ljude u ključnim institucijama koji se počinju slagati sa mnom. No to je u pozadini svega, nije na vidjelu. Ako to pređe iz pozadine naprijed na vidjelo, imat ćemo onda takve okolnosti u koje se pouzdajem da ćemo imati. Ako, naime, ne budemo imali takve okolnosti, mislim da će prilike za cijeli planet biti **relativno beznadne**.

PITANJE: Naš prijatelj [iz Jugozapadne Azije] ... kaže da oni shvaćaju da postoji stanovita otvorenost između SADA i Irana, postoje određeni pregovori o nuklearnom programu i tako dalje. A istovremeno vi kažete ima ljudi oko Cheneyjevih krugova koji bi možda htjeli bombardirati Iran. Pa tko su ljudi u tom procesu? Tko je za diplomaciju a tko je za drugo - naš prijatelj kaže tu postoji proturječje?

LAROUCHE: Da. To je točno, pitanje je odlično postavljeno. No jednostavno stvar je takva, da se previše isticanja daje pretpostavki da su SAD neovisan čimbenik pri određivanju tog problema. SAD nisu glavni neovisni

čimbenik u ovoj situaciji: **britanski** sustav je ključ. A jasno i britanski odnos prema BAE [British Aerospace Systems tvrtka, koja se bavi obrambenim sustavima i njihovom prodajom, upletena u mnoge korupcijske skandale, koji su još pod istragom] je odsudan u shvaćanju načina kako će sve to utjecati na čitavo ovo područje. Ključna je stvar da Britanci vode carstvo. SAD nisu carstvo. Iluzija je, u mnogim dijelovima svijeta da su SAD carstvo. One **nisu** carstvo. Ako pažljivo pročitate, kao što sam to ja učinio, kroz tko posjeduje i ima kontrolu nad predsjedničkim kandidatima u SADu, tko ima kontrolu nad mnogim međunarodnim djelatnostima, te kontrole ne dolaze iz SADA. One **dolaze iz Londona**. Središte ove krize je London, ne SAD.

Ima faktora u SAD, kao što je Cheney, pa što je Cheney? Cheneyjeva klika je produžetak klike **iz Londona**. Povezana je s Laburističkom strankom više nego Konzervativnom. Najveća opasnost dolazi iz fabijanskog elementa unutar Laburističke stranke i od onih koji su udruženi s tim. Dolazi i od tajnih operacija. To je naš problem ovdje [u SADu]. A upravo tako—naprimjer Maastrichtski Ugovor i njegove posljedice za kontinentalnu Europu, učinili su kontinentalnu Europu, od granice s Rusijom do Atlantskog Oceana, sasvim nestabilnom, potpuno bez kontrole. A problem je London! Maastrichtski Ugovor je ključ poimanja problema. Opasnost je—uzmite slučaj mogućeg napada na Iran.

To je, očigledno, najveća neposredna, kratkoročna opasnost koju moramo uzeti u obzir. Može poteći gotovo od bilo koga. A svrha je napada, ne da se postigne neki traženi cilj—izravni cilj nije ratni cilj, nije pitanje interesa—svrha takvog napada bila bi **stvoriti metež, nered** na svijetu! Izazvati lančanu reakciju kaosa koja će upravo rasporiti čitav svijet. I to dolazi iz Londona.

Cheney dolazi iz Londona. A tu je i barunica Symons, ključni dio bivše Blairove vlade, jedna od ključnih ličnosti koja je djelovala u Jugozapadnoj Aziji, tipičan je primjer ljudi koji će izazvati eksploziju čitavog područja. To, pak, dolazi iz Londona a ne iz SADA. Cheney je predstavnik klike u SADu kojom London kontrolira, koju je London stavio u funkciju. Predsjednik SAD je idiot. On je ludi idiot. Cheney i krugovi oko njega tipičan su primjer opasnosti. Oni bi, naime, **pod naredbom iz Londona**, baš kao što je Blair započeo američki rat s Irakom, stavili u pogon američke i druge snage u svrhu takozvanog iznenadnog napada, gdje je jedini cilj upropastiti mirovne pregovore koji su sad u tijeku u tom području Jugozapadne

Azije. **To je glavna, neposredna opasnost** koja ima utjecaja naročito na to područje.

PITANJE (AFRIČKOG DIPLOMATE):
[Diplomat] šalje svoje pozdrave i izražava svoje poštovanje. On osjeća da se nakon 50 godina neovisnosti Afrika nalazi na istoj točki kao u vrijeme Berlinske konferencije u 19. stoljeću. Imaju čak dojam nazatka, jer Afrika ne može odlučivati sama za sebe i odsutna je u sporazumima nacija koje imaju sposobnost intervenirati. Kako vidite budućnost Afrike unutar okvira kraja globalizacije što se odvija u ovom trenutku? Želio bi znati, kako vidite Afriku nakon kraja globalizacijskog procesa? Ima li Afrika budućnost nakon globalizacije?

LAROUCHE: Ako se globalizacija zaključi, nema nade za Afriku. Moja borba glede toga je okončati globalizaciju, raskinuti je i vratiti svijet u potpunosti na sustav suverenih država nacija, kako je to Franklin Roosevelt nakanio.

Sad su okolnosti glede zemalja u Africi—nakana je od sredine 1970.-ih kad je usvojena ta politika, u doba Fordove vlade, no nije to bila Fordova vlada, bila je to politika koju su umetnuli u stanovitoj fazi u razdoblju Fordovog Predsjedništva. Bila je to 1974. – 1975.: U to vrijeme politika koju su usvojile anglo-američke sile, pod britanskom direktivom, a Henry Kissinger je potpisao stanovite dokumente glede toga, no on je to učinio u svojstvu [britanskog] agenta u tom postupku, nije to bila samo zamisao. Politika je bila da sirovine Afrike Afrikanci ne smiju uporabiti za sebe, već se moraju sačuvati za buduću uporabu Anglo-amerikanaca. To je politika koju su dogovorili. Ta je politika na snazi još danas.

No to je također i naročito britanska politika, no ona ima američki rep na sebi. Naprimjer, baš sada uzmite napad na Zimbabve, ciljani napadi na Sudan i nekoliko drugih—naprimjer ciljani napad na Mbekija. Tu ima nekoliko okolnosti koje ukazuju, nakana je da se Africi ne smije dopustiti održanje svoje sadašnje razine stanovništva, ono se mora smanjiti. Ne će im se dopustiti da imaju suverenošću. Ne će im se dopustiti razviti i iskoristiti uporabu svojih vlastitih sirovina u svoje vlastite svrhe, i tako dalje. Jedan od pokazatelja je da je Kina jedina zemlja, jedna od većih zemalja—a to se naročito tiče Istočne Afrike, koja je značajno pridonijela suradnji i razvoju infrastrukture i drugih stvari u Africi. Ako pažljivo pratite, vjerojatno vrlo dobro znate da nema značajnih nastojanja potpore, koja bi **dopustila** afričkim zemljama da razviju svoje vlastite sirovine za svoj vlastiti opstanak. Obrazac genocida, i to

izravnim genocidom, ili posredno izazivanjem kaosa u Africi, **to je** sadašnja politika! Pod okriljem globalizacije, ta će politika postati totalna. Totalno pobjednička.

Stoga nema nade za Afriku, ako se dopusti da globalizacija nastavi svojim tokom, na kojem je sad. Jedina nada je povratak na politiku **suverene države nacije** i vrste politike koju je Franklin Roosevelt imao nakanu voditi krajem rata, da je ostao na životu. I da ga Truman nije zamijenio **pro-britanskom politikom**.

To su okolnosti i prema tome ovdje se radi o razvoju Afrike i on zahtjeva razvoj infrastrukture velikih razmjera. Takav razvoj može uglavnom doći preko globalnog razvoja glede željezničkih pruga, energetske sustava i vodopravnih sustava. Zato jer ako takva vrsta razvoja, to jest—postoji euroazijski razvoj proširen na obje Amerike kao što je projekt Beringovog tjesnaca. Pa ako se sličan trud uloži u Afriku, infrastrukturno proširenje za razvoj Afrike u skladu s onim u čemu Kina sudjeluje tamo sada, to otvara vrata **nade** stvarnom, dugoročnom razvoju suverenih afričkih država. To bi trebala biti naša politika. Moje je mišljenje da ne bismo smjeli samo sjediti u hladu i prihvatiti ideju „što će se s nama dogoditi?“. Mislim da moramo intervenirati da bismo odredili što će se dogoditi.

Moje je viđenje da je postojeća kriza u čitavom svijetu toliko jaka da ne postoji nijedan dio svijeta koji bi mogao preživjeti sadašnji nasrt financijske krize i drugih bez suradnje. Ako dođe do takve suradnje doći će uglavnom na osnovi nuklearne energije, vodopravnih projekata, projekata masovnog prijevoza. Ti projekti morat će, naravno, obuhvatiti sustav željeznice na magnetsku levitaciju, komunikacijske sustave i prijevoz širom Afrike. Moje viđenje je da će afrički razvoj—nuklearna energija, sustav masovnog prijevoza, vodoupravljanje—otvoriti bazu za ulaganja u afričke nacije. A mislim da je jedino rješenje borba za taj izgled, takvu globalnu perspektivu gdje se naglasak stavlja na afrički aspekt, pa će se afrički narod mobilizirati intelektualno, oko realistične nade da će doći do takvih promjena.

PITANJE: Ruska vlada vidi u ovoj krizi, njihovo gospodarstvo je jedno od onih kojem ne ide najgore, pa misle da oni mogu također pomoći Europi. Bolje snage u Rusiji kojiput misle da su sposobni pomoći Zapadnoj Europi u ovoj krizi i stvoriti vrstu stabilnosti i onda nekako isplivati iz te krize. Što biste vi rekli tim snagama o tome što oni pokušavaju učiniti? A isto tako o Europi?

LAROUCHE: To je lažna nada, to je zavaravanje. Bila bi to zabluda. Znam da postoje izražaji takvih viđenja iz Rusije, ideja reći iz raznoraznih emocionalnih razloga, „Mi ne trebamo Sjedinjene Države, možemo funkcionirati, možemo pomoći Europi“ i tako dalje. Oni ne shvaćaju što je stvarnost i ne mislim da su stvarno toliko vješti i stručni, po mojim normama, u ekonomiji. Mislim da je sadašnja ruska vlada pod Putinom i očigledno pod Medvedevim razvidno postigla veliki napredak nad onim što je bilo ranije. I oni rade mnoge stvari za koje mislim da su vrlo korisne i koje su za pohvalu, i u tom smislu ja sam optimističan. No kad se radi o razumijevanju međunarodne monetarno financijske strateške situacije, mislim da Rusija još sad nije dostigla kompetentni uvid u stvarnu narav sadašnjih globalnih prilika.

Bez Sjedinjenih Država i njihove uloge kao što sam naznačio, u suradnji s Rusijom, Kinom i Indijom—to bi značilo uvesti sve druge zemlje, no morate imati skup ključnih, moćnih zemalja koje će uvesti promjene—pa kad se jednom uspostave dogovori s dovoljnom snagom da se one uvedu, i druge zemlje koje će sigurno pristupiti i postati sastavni dio od početka, **tada** će stvari postati moguće. No dok se ta promjena ne izvrši, **ništa dobrog nije moguće**.

Ljudi ne smiju upasti u tu zamku i govoriti „ako ... onda, ako ... onda, ako ... onda“. Pogledajte što je pred vama: na točki ste, ako gledate na obaveze međunarodnog financijskog sustava, što će se dogoditi ako se dolar strmoglavi? Ako se dolar sroza, Kina će postati nelikvidna, Rusija postaje katastrofa, sva Europa je u katastrofi, svijet je u katastrofi. Nalazimo se usred globalne krize propasti **cjelokupnog svjetskog sustava!** Ne u recesiji, ne u depresiji, ne u regionalnoj krizi, već u sveukupnoj krizi čitavog svjetskog sustava u svom sadašnjem obliku. Jedino stvaranjem novog sustava čvrstih valutnih tečajeva oko dogovora skupine bitnih zemalja, koje moraju prije svega uključivati Sjedinjene Države—to je novi Bretton Woodski sustav, u kojem Rusija, Kina i Indija, sa Sjedinjenim Državama preuzmu inicijativu da uvedu druge nacije u dogovor s njima o suradnji u stvaranju **novog** monetarno financijskog kreditnog sustava. Koji će biti usmjeren na globalni razvoj. Bez toga, ništa nije moguće. Pa svaka ideja da postoji alternativa kako postupiti sa Sjedinjenim Državama u tom pogledu, ustvari je zabluda.

PITANJE: Pitanje je u vezi s prilikama u Jugozapadnoj Aziji. Bilo je nekih komentara u

Predsjedničkoj kampanji. McCain naprimjer, jedan od njegovih savjetnika predstavio je ideju da je Jordan Palestina, da se pitanje Palestine može riješiti prepuštanjem Palestinaca Jordanu pa bi Jordan bio rješenje. Tu je i pitanje nove karte Bliskog Istoka, crtanja nove karte Bliskog Istoka koju su predstavili tijekom sadašnje Predsjedničke vlade. No ima ljudi, možda u McCainovom taboru koji još uvijek gaje takvu vrstu ideja promjene karte Bliskog Istoka. To je pitanje.

LAROUCHE: Mislim da prijetnja u izjavama McCaina nije previše značajna. McCain kaže mnogo toga. No ako nemate splet koji bi mogao doći i kojeg se bojim oko McCainove kandidature, mislim da postoje određene republikanske snage koje djelomično okružuju McCaina a koje bi spriječile svaku takvu zamisao od stupanja na pozornicu. Stoga ne mislim da postoji, u normalnom smislu, opasnost od McCaina, i [ovakve izjave] možda su iz njegovih usta, no on nije njihov izvor.

Velika opasnost upravo je to, i to dolazi samo iz jednog kraja sada. Dolazi iz Londona, i dolazi iz londonskog posjedovanja Baracka Obame. Ne zaboravite, Barack Obama je u cijelosti britanski agent, oni ga **posjeduju**. Posjeduju ga više nego jednom. I on će biti **samo** britanski agent i ništa drugo. Ako Obama bude Predsjednik, **upravo** će se to, čega se pribojavate, pokušati.

PITANJE: Kao što znate, imamo mnogo seljaka (farmera) u Francuskoj, koji se suprotstavljaju slobodnom trgovanju, i oni su se mobilizirali u vezi s problemom svjetske proizvodnje hrane. Što biste im preporučili, što bi još morali učiniti da se započne s poljoprivrednim radovima diljem svijeta?

LAROUCHE: Pa, prije svega ništa se ne može učiniti u tom smjeru, ako ne sredimo pitanje međunarodne sile. Europa, kao što svi znamo, baš sada je praktički nemoćna zbog Maastrichta. Postoji tutnjava. Javlja se otpor, kao u Francuskoj glede nekih problema, kao u Italiji iz drugih izvora. No Zapadna Europa i Srednja Europa, kontinentalna Europa je potpuno impotentna baš sada glede donošenja političkih mjera. Zato jer su u klopci sustava. Sve dok se netko ne probije van iz sustava, pomoć mora doći uglavnom iz Sjedinjenih Država. To može izgledati kao neka daleka mogućnost, no to je sve što imamo.

To je zato jer morate na sve gledati u smislu činjenice da je sadašnji monetarno financijski sustav **u procesu raspada**. Drugim riječima to je kao Njemačka u prosincu 1923., samo u

globalnim razmjerima, takve su, povijesno gledajući, prilike ako to uzmemo kao standard usporedbe gdje sad idemo. Ako ne **svrgnemo sve postojeće tendencije pri donošenju političkih odluka**, u Zapadnoj Europi i Sjedinjenim Državama, to jest sve vodeće tendencije monetarno financijske politike, pa ako ih ne svrgnemo sve, ovaj planet u cjelini nema nikakve šanse. Jer slom SADa značit će slom Europe a i slom britanskog sustava, što vodi do propasti Kine, propasti Rusije, propasti Indije. Razlike propasti bit će samo u brojčanim razlikama stope propadanja. A **nema nade** polagati nadu u sekundarna rješenja za svijet pod ovim prilikama. **Ovo je rat i mi moramo pobijediti**. Ovo je rat protiv mračnog vijeka, rat za sam daljnji opstanak civilizacije. Ako preokrenemo prilike u Sjedinjenim Državama, a to **nije** nemoguće, ako uspijemo u tome u tom će slučaju moj prijedlog Četiriju sila, SADa, Rusije, Kine i Indije, i okupljanjem drugih zemalja oko toga, **dovesti do neposredne, temeljne promjene prilika**. Bez te promjene **ne vidim nikakve nade za bilo koji dio ovog planeta**.

PITANJE: Imamo mnogo pitanja iz Francuske a i mi se ovdje pitamo o Fabijanskom Društvu. Da li biste mogli reći nekoliko riječi o svrsi Fabijanskog Društva, zašto je ono tako opasno i kako to da je Obamina kandidatura dio te povijesne slike?

LAROUCHE: Snimili smo video ovdje, kojem biste svi trebali imati pristup glede ovakvog pitanja, jer mislim da je video veoma dobro napravljen. Objavljen je na web stranici www.larouchepac.com. To je video „1932.“ i on prikazuje promjenu u svjetskoj povijesti, koja je došla kao posljedica pobje-de SADa nad Britanijom, porazom britanskih agenata, agenata Konfederacije u SADu. Zbog toga su Britanci promijenili svoju strategiju u pokušaju uništenja utjecaja pobjede SADa koja je nadahnula razvoj željezničke mreže velikih razmjera u Francuskoj, Njemačkoj, u Rusiji i drugdje, i slične vrste razvoja. Kao što su bile Bismarckove reforme u Njemačkoj krajem 1870.-ih i u 1880.-im.

Britanija je to smatrala najvećom opasnosti koja je ikad osmišljena protiv Britanskog carstva. A to je bila opasnost od američkih metoda na osnovi nacija koje su s udivljenjem gledale na uspjeh SADa u pobjedi nad Britancima uništenjem Konfederacije koju su Britanci stvorili, te razvojem SADa kao kontinentalne nacije s razvojem željezničkog sustava velikih razmjera i slično tome, i to je bio model uspjeha, koji je nadahnuo Francusku u 1870.-im, nadahnuo Njemačku u 1870.-im i

80.-im i vodio Rusiju u istom razdoblju u sklopu Mendeljejevih projekata. Tu leži počelo takozvane „britanske geopolitike”—gdje se moć Britanske mornarice kojom je kontrolirala svijet preko oceanâ našla u opasnosti pred razvojem kontinentalne željezničke mreže i sličnog industrijskog razvoja. Tada, dok je pobjeda SADa nad Konfederacijom, i razvoj koji je uslijedio između 1865. i 1876. uništio izvorni cilj Britanskog carstva, odnosno njegove kontrola nad svijetom, to je predstavljalo **smrtnu opasnost** mogućnosti daljnjeg opstanka carstva. U tom času Britansko carstvo okrenulo se, razvilo novu metodu, novu strategiju. A ta nova strategija zasniva se na prethodnom primjeru rimskog generala Fabija, koji je stvorio posebni način obrane Rimskog carstva protiv privremenog poraza nanesenog od Hanibalove vojske unutar Italije.

To je postala metoda prljavih trikova svjetske politike i nova vrsta britanske politike: Ključni dio ove politike, jer su Engleska i Britansko otočje zamršena stvar—tu su Škoti, Velšani, Englezi, postoje pro-industrijski interesi, pronacionalni interesi i tako dalje. Stoga carski vid Britanskog carstva, a to je **anglo-holandski** vid Carstva, financijski vid, stvorio je krak izgrađen većinom posredstvom Cecila Rhodesa, no izrađen je oko H.G.Wellsa. A H.G. Wells je, jasno, bio fašist, što je sam priznao početkom 1930.-ih. Imali ste tako britansku Laburističku stranku, koja je postala jezgra fašizma u Engleskoj, ha? Postoje i drugi elementi Laburističke stranke, no sama organizacija stranke postala je podloga fašizma, a tipični primjer je uloga H.G. Wellsa kao šefa obavještajaca te frakcije Fabijanskog Društva u 1. svjetskom ratu, kao i njegovi planovi za 2. svjetski rat u njegovom poznatom djelu i filmu **Things to come** [Ono što dolazi]. Poslijeratna politika Britanije došla je također iz Fabijanskog Društva, od ljudi ne samo kao Wells koji je postavio temelj te politike, već i Bertrand Russell, koji je vjerojatno bio najizopačeniji čovjek 20. stoljeća. Pa tako Fabijansko Društvo predstavlja liberalno laburističku jezgru, ideološku jezgru metoda, koje su Britanci razvili pred kraj 19. stoljeća i u 20. stoljeću za vođenje rata. Naprimjer upravo su H.G. Wells i njegovi prijatelji izradili i posredno doveli do 1. svjetskog rata i u širem smislu 2. svjetskog rata. On je stvorio korupciju do koje je došlo u Europi u poslijeratnom razdoblju sve do današnjeg dana. Danas Tony Blair je vjerojatno najgori fašist u Engleskoj, barem njegova prošlost pokazuje to, a i ljudi oko njega—Blairova momčad je najizopačenija. Imate i Konzervativce, koji su zamršeniji—oni mogu biti za imperijalizam, no imperijalistički tipovi Konzervativne stranke i drugi imaju donekle različit karakter od Fabijanskog Društva.

Fabijansko društvo je najveća koncentracija zla u Britaniji. I to je značenje koje imaju Fabijanci. To je zamisao **alternative**. Kad je Hanibal porazio Rim, Rimljani su početku bili usitnjeni zbog poraza. Tada su uporabili rimsku metodu Fabija da bi slabili Hanibalovu vojsku sve dok nisu bili u stanju poraziti ga. I upravo je to—Fabijansko Društvo je stvoreno kao nova koncepcija ratovanja **protiv pobjede Sjedinjenih Država** nad Britancima **u Američkom građanskom ratu**.

PITANJE (IZ AUSTRIJE): Da li je realističan scenarij da će Hillary Clinton na kraju puta dobiti nominaciju Demokratske stranke? Ako je to tako, što se mora dogoditi da taj scenarij bude stvaran? I drugo, ako ne bude tako, znate li tko će biti Obamin podpredsjednički kandidat?

LAROUCHE: Ne znam što će se dogoditi u Sjedinjenim Državama. Pokušavam dati oblik tome što će se dogoditi u SADu, pa moram reći da ne mislim da su moje moći beskrajne. Mislim da moj utjecaj sada uvelike raste. Sve više i više ljudi prelazi u moj tabor uključujući i neke iz financijskih krugova, jednostavno zato jer shvaćaju da sam ja u pravu a da su drugi luđaci! Pa čak i među bankarima imam sve veći krug bankara koji vjeruju da su moji prijedlozi monetarno financijskih reformi dobri. A moji se neprijatelji sve više diskreditiraju. A da li će Hillary dobiti kandidaturu, to je još nesigurno. Postoje dva vida glede Hillary. Prije svega ona je vjerojatno potencijalno najmoćnija ličnost u američkom Senatu sada, ili će to biti, jer na svakoga tko dobije preko 18 milijuna glasova kao kandidat—ona je dobila više glasova od Obame!—mora se računati ili u Senatu ili kao kandidata. A kao Podpredsjednik? Ne. To bi vjerojatno značilo neuspjeh.

No ja ne vjerujem da će Obama uspjeti. Ako on prođe onda ne će Sjedinjene Američke Države. To je najbolji način kako to reći: Ako Obama uspije SAD će propasti. Glede Podpredsjednika? Još se nitko nije odlučio. Postoji mnogo stvari, svugdje. No taj položaj je veoma nesiguran, veoma nestabilan, potpuno histeričan. Morate shvatiti da je čitav bankovni sustav **svijeta** praktički u propadanju. Sve banke Zapadne i Srednje Europe uključujući i britanske, sve sjevernoameričke banke su apsolutno u bankrotu.

Za mene to ne predstavlja veliki izazov, budući da sam ekonomist. Jer ja znam što se može učiniti pravilno razrađenim stečajnim postupkom. Kad bi vlade odlučile da banke

moraju funkcionirati, jer su potrebne gospodarstvu, banke bi funkcionirale. Možda bi funkcionirale pod zaštitom stečajne uprave, no funkcionirale bi. Jer vlade koje nisu glupe osigurat će da one funkcioniraju da bi se održala stabilnost društva.

Jedina je nada sada, u ovom času krize, da će ova kriza koja nadolazi ogromnom silom, **razbiti volju odupiranja mom prijedlogu** unutar institucijskih redova. Drugim riječima, kojiput to je kao bitka: Povučete se u stranu i kažete: „Što bih, dakle mogao učiniti? Moram čekati da neprijatelj uništi sam sebe. Onda ću moći nešto učiniti“. I to su prilike u kojim se sad nalazim, i to su prilike mnogih od nas u SADu. Postoji manjina u ovoj zemlji, koja **bi se pokrenula u smjeru koji predlažem**. No ne ćemo se moći pokrenuti sve dok **ne slomimo volju** onih koji još uvijek vladaju prilikama, A način na koji će se volja tih ljudi slomiti je njihov vlastiti neuspjeh zbog bankrota kojeg oni svaljuju na same sebe i ostale u njihovim krugovima. To je vrsta strateških prilika koje se moraju razumjeti.

Moj pristup glede ostatka svijeta zasniva se na tim razmatranjima. Kažem: „Ne gubite živce!“ Neprijatelj dolazi. Neprijatelj je strahovit. On pokušava uništiti sve. No budite pažljivi. Pripremite se. Neprijatelj će sam sebe uništiti i moramo biti unaprijed pripravnici na vrlo brzo djelovanje na osnovi ideja koje će funkcionirati u danim prilikama. Prema tome moja glavna nada izvan SADA je ta specifična stvar. Ako dobijemo nešto unutar SADA prije rujna kad će neuspjesi—doći će do groznih neuspjeha, groznog sloma svjetskog financijskog sustava uključujući i američki financijski sustav, tijekom kolovoza, pa bismo u rujnu morali još uvijek biti u položaju pokrenuti naprijed upravo to što sam predlagao. Mislim da bi moglo tako biti. I to je najbolje što imamo.

Ne vidim, makar sam vjerojatno baš sada najbolji prognozer u svijetu glede takve vrste stvari, ne vidim nikakav izgled za ovaj planet, osim ako ne uspijemo u ovome. Mislim da možemo uspjeti. Moja briga je da ne izgubimo živce i da pokrenemo svoje snage da budu pripravne zgrabiti priliku kad nam se ukaže.

PITANJE (IZ FRANCUSKE): Građani primjećuju svoju nemogućnost i nemoć kontrolirati izabrane političare. Ta nemoć je programirana u ustave koji ne dopuštaju građanima mogućnost vršiti stvarnu kontrolu nad izabranim političarima. Što mislite o tome što su Atenjani napravili? Uveli su izbore izabranih političara koji se objavljuju nasumce naročito onih čija je dužnost pisanje ustava?

LAROUCHE: Pa, trebali biste gledati na prilike u Sjedinjenim Državama. Ono što konkretno imamo je ovo: Odlika SADA je bila nakon Vijetnamskog rata i nakon umorstva Kennedyja, ustvari donjih 80% po porodičnom dohotku sve više su se udaljili od moći [utjecaja na politiku, vladu]. Pri glasovanju njihovo ponašanje je odabralo sekundarni ili tercijarni problem i postavljati zahtjeve u vezi s tim. Oni izravno ne osporavaju sastav najviših pitanja vlasti. To je postalo tako naročito nakon 1968. 68aši su promijenili sve, promijenili su sve na najgore u Europi, promijenili su sve na gore u SADu i u drugim dijelovima svijeta. Nakon što je de Gaulle preminuo u Francuskoj, način na koji su popljuvali de Gaullea 1968. tipičan je primjer promjene moralnog karaktera vlade u tom razdoblju.

Sad smo došlo do vremena gdje gornjih 1% do 3% stanovništva po dohotku, imaju najveću moć i koji su se najviše osramotili Propast banaka, spektakularni stečajevi vodećih financijskih grabežljivaca, globalnih grabežljivaca stvara okolnosti, gdje dolazi do sudara—postoji rastući pokret sada među ljudima. Vidjeli ste to u kampanjama skupova birača a sad postaje još snažnije u SADu, a to je sve jače traženje svojih prava od strane donjih 80% po porodičnom dohotku, barem u nekim dijelovima čitavog procesa, prava na **preuzimanje političke vlasti**. Istovremeno velike financijske sile, koje su bile sile jučer, koje upravljaju vladama Europe od vrha na dole, kao i u Sjedinjenim Državama postaju **omraženije**, diskreditirane i prezirane.

Dolazite tako na sjecište, što će se po mom mišljenju dogoditi do rujna, ako ne dođe opet do rata na Bliskom Istoku. Pa to će sjecište biti točka gdje bi građani Sjedinjenih Država **mogli intervenirati**, preuzeti na sebe odgovornost za izborni proces svojim utjecajem, svojom težinom. To će imati sklonost pronaći odjeka drugdje, ja mislim, u ovo vrijeme, naročito u Francuskoj a moguće i u Italiji. Te dvije države imaju potencijala za otpor, popularni otpor protiv globalnih smjerova događaja sada. Pod tim okolnostima mislim da upravimo pogled naprijed, na mogućnost pojave novog vodstva, ljudi koji su usmjereni prema željama i osjećajima donjih 80% stanovništva, koje je u većini nacionalističko u domoljubnom smislu, po svom karakteru.

Mislim da to moramo tražiti. Optimističan sam. Pod tim okolnostima bit ćemo sposobni, kao što se to dogodilo prije. Veoma rijetko pravimo fundamentalne promjene u vladi,

Mijenjamo vlade sitnim manipulacijama njihovog karaktera. Sad se nalazimo na točki, gdje postoji mogućnost obrata od onog što se dogodilo 1968., i tome je potrebna samo lagana potvrda kontrole koju bi imalo donjih 80% stanovništva po porodičnim primanjima nad vladom, vršeći pritisak u tim prilikama, pa bi oni mogli čitav proces preokrenuti, i usmjeriti u

pravcu mini-renesanse. Pa mislim da je to zasigurno u našem dosegu. Ne samo u našem dosegu, mislim da je to i jedina stvar vrijedna napora. Ako uspijemo dobiti značajni dio donjih slojeva stanovništva po dohotku i **pokrenuti ih**, da uporabe svoj stvarni utjecaj na sadašnji diskreditirani establišment mislim da možemo postići ishod koji želimo.